लिप्तोरत्नाकरस्वापे मुक्ताज्योतिर्भिरिव ॥ ११५ ॥
नाभीनलिनकिञ्जल्कपुञ्जेनेवानुरञ्जितः ।
अचकात् काञ्चनमयः श्रीमुक्ताकेशवो हरिः ॥ ११६ ॥
महावराहः शुशुभे काञ्चनं कवचं दधत् ।
पाताले तिमिरं हन्तुं वहन्निव रविप्रभाः ॥ ११७ ॥
गोवर्द्धनधरो देवो राजतस्तेन कारितः ।
यो गोकुलपयःपूरैरिव पाण्डुरतां दधे ॥ ११८ ॥
चतुष्पञ्चाशतं हस्तान् रोपयित्वा महाशिलां ।
ध्वजाग्रे दितिजारातेस्तार्क्ष्यस्तेन निवेशितः ॥ ११९ ॥
चक्रे वृहच्चतुःशाला वृहच्चैत्यवृहज्जिनैः ।
राजा राजविहारं स विरजाः सततोर्जितं ॥ २०० ॥
तोलकानां सहस्राणि चतुर्भिरधिकानि सः ।
अशीतिं निदधे हेम्नो मुक्ताकेशवविग्रहे ॥ २०१ ॥
तावन्त्येव सहस्राणि पलानां रजतस्य च ।
सन्धाय शुद्धधीश्चक्रे श्रीपरीहासकेशवं ॥ २०२ ॥
रीतिप्रस्थसहस्रैस्तु तेन तावद्भिरेव सः ।
व्योमव्यापिवपुः श्रीमान् वृहद्बुद्धो व्यधीयत ॥ २०३ ॥
चतुःशालां च चैत्यं च तावता तावता व्यधात् ।
धनेनैवेति तस्यासन् पञ्च निर्मितयः समाः ॥ २०४ ॥